

Komentar Evanđelja: Ustani!

Evanđelje XIII. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evanđelje Mk 5, 21-43

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima.

A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. Dok je Isus još govorio,

eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbací, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Komentar

Današnje Evanđelje govori o dva čuda Isusa Krista. Kao što se ponekad događa, sveti Marko miješa jednu priču s drugom. Dok je Isus na putu prema kući Jaira koji ga je zamolio da izliječi njegovu kćer, žena koja je već 12 godina bolesna od bolesti povezane s ritualnom nečistoćom (usp. Lev 15,25), sa željom dodiruje njegovu haljinu da se izliječi. Kad je Isus pitao tko ga je dodirnuo, „pada pred njim" (r. 33). Tako je očitovala svoju vjeru u Kristovu snagu i pouzdanje u njegovu ljubav. „Kćeri, tvoja te vjera spasila. Idite u miru i izliječi se od svoje bolesti“ (r. 34). Ova Gospodnja potvrda pokazuje da je za čudo bila potrebna vjera: čudo nije nešto mehaničko. Ali ima i više: fizičko ozdravljenje povezano je s drugim duhovnim iscjeljivanjem, koje daje milost Božju onima koji se s vjerom otvore Isusu. Gospodin kaže

ženi: „Kćeri, spasila te vjera tvoja“
(Mk 5,34).

Isus zatim nastavlja put do kuće Jaira, jednog od vođa sinagoge. I on se pred njim klanjao i molio ga (usp. stihove 22-23). Ali ovdje se čini da je sada prekasno: „Još je govorio, kad su došli iz kuće poglavara sinagoge, govoreći: - Vaša je kći umrla, zašto da gnjavite Učitelja?“ (usp. st. 35). Isus nastavlja s Petrom, Jakovom i Ivanom, koji su bili prvi pozvani učenici, možda najpoznatiji od svih. Oni će svjedočiti i njegovom Preobraženju, možda zato što je Isus htio s vjerom utješiti onu trojicu koja ga u Maslinskom vrtu neće znati pratiti u njegovoj muci, zaspavši.

„Dođu u kuću poglavara sinagoge i on vidi metež i plač i ožalošćene. I pri ulasku im kaže: - Zašto pravite galamu i plaćete? Djevojčica nije umrla, spava. I oni su mu se rugali“ (usp. r. 38-40). Epizoda nas poziva da

shvatimo da postoje dva značenja riječi „život“. Istinski život nije život osobe koja samo diše, to je život u Bogu. Krist se poziva na to, dok su oni koji mu se rugaju otkrili da je djevojka mrtva. Gospodin uskrsava djevojčicu: „Ali on, čineći da svi odu, sa sobom vodi oca i majku djevojke i one koji su bili s njim i ulazi tamo gdje je bila djevojčica. I uzevši djevojčicu za ruku, rekao joj je: - Talitha qum - što znači: «Djevojko, kažem ti, ustani». I odmah je djevojčica ustala i počela hodati, imala je dvanaest godina. I bili su zapanjeni“ (usp. r. 40-42).

Riječi na aramejskom nisu čarobna formula, ali sveti Marko njima izražava autentičnost svoje priče. Isus je uskrsnuće, a također i život. Markov izvještaj može značiti da Isus oživljava djevojku onako kako želi Lazara: uskrsnuće u smrtnom životu. Ali konačno uskrsnuće, kad se Gospodin vrati posljednjeg dana, bit

će uskrsnuće u vječni život. U tom smislu, izjava da je „djevojčica ustala" (r. 42) mogla bi se čitati kao obećanje vječnog života, budući da je njezin otac zamolio Gospodina: „Neka se spasi i živi" (r. 23).

Zapravo, misa daje ključ za čitanje koje nas poziva da vjerujemo u vječni život: „Naš je Spasitelj, Krist Isus, uništio smrt i učinio da život zablista kroz Evandjelje“ (usp. 2 Tim 1, 10). Krist je otkrio život i besmrtnost, kaže sveti Pavao, koji kasnije podsjeća Timoteja da u njima prebiva Duh Sveti.

Bog nas je stvorio da preživimo, čuli smo u prvom čitanju. Vjerovanje Crkve kaže da je Duh Sveti darovatelj života: on djeluje u vrijeme Crkve kroz sakramente i u našoj duši. Krštenje nam daje život u milosti, to je veliki Božji dar čovječanstvu. Čini nas da oživimo (usp. Ps 30 [29]) za osobni susret s Isusom. Pozvani smo

da jako cijenimo to novo stvorenje koje je život milosti, sinovsko posvojenje.

Dva Gospodnja čuda mogu se promatrati kao poziv za oživljavanje nade u Nebo. „Činite sve iz čiste Ljubavi, kao da nema nagrade ili kazne. - Ali negujte u svom srcu slavnu nebesku nadu ”. Iz tog razloga visoko cijenimo milost koja nam dolazi kroz sakramente: na uobičajeni način, kroz sakramentalnu ispovijed i Euharistiju.

Svi sakramenti plod su Gospodinove muke, smrti i uskrsnuća, koji pripadaju Isusovu poslanju: vazmenom otajstvu. Prerano je za učenike da najave čudo, jer je neodvojivo od one pashalne tajne čiji čas još nije došao. Isus Krist tako kaže da istinski Bog, a također i „vrlo ljudski" čovjek, ima noge na zemlji, budući da je rekao da djevojci daju

nešto za jesti (usp. Stih 43). U Isusu Kristu ljudsko i božansko zauvijek se isprepliću u Ljubavi.

Guillaume Derville // Photo:
Laura Fuhrman

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
decimotercera-semana-tiempo-
ordinario-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-decimotercera-semana-tiempo-ordinario-ciclo-b/) (18.04.2025.)